

[Busch-Jensen.]

enig i det Synspunkt, at rene Linier skal holdes rene, men jeg tror, at man vil kunne slaa sig til Ro med Bestemmelsen, som den er.

Jeg forstaaer det saadan, at alle de Tilfælde, hvor der er indsat Administratorer, som det efter de nye Regler ikke vilde være muligt at have, skal af Anklagemyndigheden forelægges for Retten til Prøvelse, saaledes at ethvert Tilfælde, der giver Skygge af Anledning til Kritik, kan blive omgjort. Men jeg kan ikke se bort fra den Mulighed, at der blandt de tidligere beskikkede Administratorer, som kunde rammes af Bestemmelsen, ogsaa er saadanne, over for hvem hverken Anklagemyndigheden eller den paagældende Dommer vil finde, at der er den ringeste Grund til at gøre en Forandring. Disse Tilfælde vil jo alle sammen komme frem til Prøvelse for Retten, og den højtærede Minister har i sin Magt at føre Tilsyn med og paalægge, at det sker.

Jeg forstaaer altsaa Lovens Bestemmelse, saaledes som jeg her har redegjort for, og jeg vil tro, at der sker ingen Skade ved, at man ikke gør Indgreb i en vel- hvervet Rettighed, hvor dette Indgreb ikke paa nogen Maade er begrundet.

Første Næstformand (Arnth Jensen):

Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Bertel Dahlgaard:

Jeg kan meget vel forstaa, at der kan være forskellige Meninger om, hvorvidt der skal være en Adgang til Dispensation paa det Punkt, jeg her har nævnt. Men jeg maa sige, at jeg er overrasket over, at det ærede Medlem Hr. Busch-Jensen vil føre dette Forhold ind under Begrebet velerhvervede Rettigheder, naar den paagældende, der er udnævnt, ikke opfylder de Betingelser, som man nu fra alle Sider er enig om han burde have opfyldt. Det forekommer mig, at det er en Anvendelse af Begrebet velerhvervede Rettigheder, som det ærede Medlem Hr. Busch-Jensen vist ikke vilde godkende i andre tilsvarende Tilfælde.

Justitsministeren (Elmqvist):

Jeg takker de ærede Ordførere for den velvillige Behandling. Lovforslaget har været underkastet. Jeg glæder mig meget over Tilsgagnet om, at man, selv om man ønsker Lovforslaget underkastet en Udvalgsbehandling, hvad jeg finder ganske naturligt, vil gøre denne Udvalgsbehandling meget kort. Jeg har dog enkelte Bemærkninger at gøre til de forskellige Ordførere, men skal

i øvrigt ikke komme ind paa selve Lovforslaget, som jeg har gjort saa udførligt Rede for i min Forelæggelsestale.

Det ærede Medlem Hr. Busch-Jensen spurgte, om § 1, Stk. 3, betød en Ændring af Stillingen for Aktieselskaber, der sættes under Forvaltning i Medfør af Værnemagerlovens § 6. Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem, at der kan ikke være Tale om nogen Ændring af Aktieselskabsloven, men at Bestemmelsen kun finder Anvendelse i Tilfælde af Forvaltning efter Værnemagerloven. Jeg synes, det er fuldstændig rigtigt, at det bliver understreget, men saadan mener jeg absolut, det maa forholde sig.

Saa pegede det ærede Medlem paa den Dato, der staaar aaben i Slutningen af § 8, og det er rigtigt, her maa der træffes en Ordning, naar Handelsministerens Lovforslag ikke kan ventes at blive gennemført, inden dette Lovforslag bliver vedtaget; det gik vi ud fra vilde blive Tilfældet, men vi kan nu se, at det ikke sker. Det lader sig imidlertid meget nemt ordne ved, at jeg til anden Behandling stiller et dertil sigtende Ændringsforslag.

Til det ærede Medlem Hr. Thisted Knudsen, der nævnte, at mange af disse Værnemagersager tog forfærdelig lang Tid, skal jeg bemærke, at det er rigtigt, og det er et Forhold, som vi stadig har Opmærksomheden henvendt paa i Ministeriet, stadig holder Møde om med de forskellige Myndigheder for at søge at presse paa i saa stor Udstrækning som muligt; jeg kan nævne, at vi i Eftermiddag skal have et Møde, hvor dette Spørgsmaal om yderligere forstærket Fremme af Forræderisagerne skal til Behandling, og Ministeriet haaber at kunne bidrage til, at hurtigere Fremme sker. Man maa dog ikke lukke Øjnene for, at disse Sagers Behandling maa tage en forholdsvis lang Tid; navnlig i de store Sager kræves der meget omfattende Revisionsarbejder fra det offentliges Side, og naar disse Revisionsarbejder er ført til Ende, kommer vedkommende Part og ønsker en Kontrarevision, og derefter skal der forhandles mellem Revisorerne om de Punkter, de er uenige om. Alt dette gør selvfølgelig, at det tager lang Tid med Sagernes Behandling. Materialet er tit meget stort. For nogle Dage siden bad jeg Anklagemyndigheden om en Udtalelse om en af disse Sager, om den ikke kunde fremmes noget mere, og fik meddelt, at der alene i denne Sag skulde gennemgaaes 1½ Million Bilag — det er naturligvis et Spørgsmaal, om det er nødvendigt at gennemgaa alle disse Bilag, men er